

Labas ražas dos tikai rūpīgi kopti tīrumi

Visus spēkus — sējas ātrākai pabeigšanai! — tie mūsu lauku ļaudīm šodien nav tikai tukši vārdi; tā ir ikdiena, pirmā un lielākā nepieciešamība, burtiski katra pieņēmums un goda lieta. Taču līdztekus sējai nedrīkst aizmirst arī kultūraugu ražības celšanas otru priekšnoteikumu — savlaicīgu un agrotehniski pareizu sējumu kopšanu. Tam sevišķi svarīga nozīme šī gada sarežģītajos klimatiskajos apstākļos, kad novēlotās sējas dēļ jau tā iespējami diezgan lieli ražas zudumi. Protams, ka saimniecības tehnika un zirgu vilcējspēks pirmām kārtām nodarbināts sējā, taču nevar neatzīt: tikai tie vadītāji ir īsti zemes saimnieki, kas rūpējas, lai tas, kas iesēts, arī tiešām dotu ražu. Biežais lietus veido apstātos tīrumos virskārtas garozu, kas traucē gaisa iekļūšanu augsnē. Arī nezāles jānīcina jau laikus. Izmēģinājumi un prakse lāvuši secināt, ka, ecējot sējumu vēl pirms uzdzigšanas, var iznīcināt ap 80 procentu nezāļu, kuras pavairojas ar sēklām.

Sevišķi svarīgi ir neaizmirst vecveco patiesību, ka rušināmkultūras tikai tāpēc sauc šādā vārdā, ka to audzēšanas agrotehnikas pamatnoteikums ir pastāvīga augsnes irodināšana. Lielas cerības šogad liktas uz galveno rušināmkultūru — kukurūzu. Kā zināms, labvēlīgos laika apstākļos tā uzdzigst 10—12 dienās, taču šopavas ar aukstais laiks aizkavē kukurūzas dzigšanu. Tādēļ nezāles, kuras uzdzigst ātrāk, var ļoti kaitēt. Kukurūzas lauki jāecē pirmo reizi jau ceturtajā vai piektajā dienā pēc iesēšanas. Šo laiku nedrīkst nokavēt, jo tūlīt pēc uzdzigšanas kukurūzas laukus ecēt nedrīkst — augi ir ļoti vārgi un trausli, kādēļ tos viegli var iznīcināt. Agrīe sējumi, kuros kukurūzai jau parādījušās pirmās trīs lapiņas, tagad jāecē otrreiz. Vislabāk to darīt dienas vidū, kad augi nav tik trausli.

Teicami kukurūzas sējumu kopj vairākās mūsu rajona saimniecībās. Biržu kolhozā noecēti visi 100 hektāri kukurūzas sējumu. Pakāpeniski lauku karalienes sējumu kopj arī kolhozs «Ozols», «Mežgale» un citos.

Nedrīkst nokavēt arī cukurbiešu sējumu kopšanu. Jau otrajā vai trešajā dienā pēc iesēšanas lauki jānoecē ar vieglaļām ecēšām. Tikko cukurbietes sadīgušas, nostiprinājušās un tām parādījušās pirmās īstās lapiņas, nekavējoties jāuzsāk cukurbiešu pudurošana. To ieteicams darīt pirms rindstarpu irodināšanas, jo cukurbiešu digsti blīvākā augsnē tiek labāk nogriežti, bet palikušos pudurus mazāk apber ar zemi.

Tūlīt aiz pudurošanas jāuzsāk arī cukurbiešu retināšana. Mūsu republikas labākajās saimniecībās uzkrātā pieredze liecina, ka ir izdevīgi audzēt cukurbietes kvadrātlīdzdās, atstājot 60 centimetru attālumā pa 2 augiem katrā līdzdā. Retināšana jāuzsāk jau tagad, negaidot, kamēr šis darbs būs jāveic lielos cukurbiešu masīvos. Nevienu vien gadu, gaidot «īsto» laiku, aizgājušas bojā lielākas platības cu-

kurbiešu, kuras netika laikā izreti-nātas un izravētas. Laikus šogad cukurbiešu retināšanu uzsāka Pļaviņu paraugsaimniecībā, kur tas izdarīts vairāku hektāru platībā. Retināšana uzsākta arī kolhozā «Draudzība» un citur. Citās rajona saimniecībās pagaidām vēl veic tikai cukurbiešu sējumu ecēšanu. Šis svarīgais darbs ir jāizdara augsti kvalificēti — uz to jāraugās lauksaimniecības speciālistiem, lai nepieļautu kļūdas, kuras vēlāk var dārgi maksāt.

Līdzīgi priekšnoteikumi kā kukurūzai un cukurbietēm jāievēro arī audzējot lopbarības pupas, jo tām sevišķi svarīgi saglabāt augsne mitrumu, sekmēt siltuma un gaisa piekļūšanu, kas savukārt veicina barības vielu saistīšanu. Pupas jāecē pirmo reizi ieslīpi un otrreiz šķērsām sējumu rindām. Ecēt drīkst tikai sausā laikā, kad augsne normāli mitra un viegli drūp.

Lai pazeminātu ražotās produkcijas pašizmaksu un atvieglotu roku darbu, sējumu kopšanā iespējami intensīvi jānodarbojas tehnika, taču šopavas ļoti svarīgi ir izmantot maksimāli arī zirgu vilcējspēku. Tām saimniecībām, kurās ir vairāk sējumu kopšanai piemēroto vieglo riteņtraktoru, jāpalīdz šajā darbā saviem kaimiņiem. Pareizi rīkojušies Mežāres padomju saimniecības ļaudis, kuri izpalīdzējuši ar traktoru Kārļa Marksa kolhoza laukkopjiem. Var tikai vēlēties, lai tā rīkotos arī citur.

Rūpīga sējumu kopšana — augstas ražas priekšnoteikums, tādēļ šo darbu nedrīkst novērtēt par zemu, tas jāsauc laikus un jāveic ar vislielāko atbildības sajūtu.

Vago cukurbietes

Sēlijas kolhozā pēdējās dienās pirmajā un otrajā laukkopības brigādē vago cukurbietes. Tā kā traktorus nevarēja izmantot, jo augsne pārāk mitra, tad cukurbiešu vagošanu veic ar zirgiem. Tā, pirmajā laukkopības brigādē cukurbietes vago Alberts Staks, bet otrajā — Nikolajs Minkevičs. Uz 2. jūniju jau bija izvagoti 3 hektāri cukurbiešu.

Sēlpils korespondentu punkts

Ar traktoru uz „tu”

Jautā kuram odzientim gribi, kurš mehanizators šopavasr apsejīs visvairāk rušināmkultūru, no teikti saņemsi atbildi: Juris Jankavs. Tas ir tiesa. Mazais, bet veiklais DT-20 markas traktors redzams te vienā, te otrā laukā. «Mana mašīna iet kā pulkstenis, bijis tikai laiks, jau sen būtu visu apsejuši...» saka ilggadējais mehanizators. Jā, viegli nav, tomēr ar labu gribu var paveikt daudz! Apmēram trīs desmiti apsēto hektāru ar cukurbietēm, 19 ha tīrumu karalienes, vairāk nekā 19 ha jau izpuduroto sējumu un vēl citi darbi ir Jura Jankava rēķinā.

...Iepriekšējā dienā b. Jankava

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECIBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 9 (2704)
22. gads

Otdien,
1962. gada 5. jūnijā

Maksā
2 kap.

Ceļš uz komunismu neved pa parketu

Rezultātā iegūs visi

Arī es, tāpat kā visi mūsu zemes darbaļaudis, ar lielu interesi izlasīju PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Vēstuli padomju tautai. Atzistu pasākumus lauksaimniecības tālākai pacelšanai par derīgiem un mērķtiecīgiem. Manuprāt, uzņēmumos un iestādēs strādājošo izdevumu budžeta daļa šie pārkārtojumi lielu robu neradis, toties gaļas iepirkuma un mazumtirdzniecības

cenu paaugstināšana un citu pasākumu īstenošana uz tautas saimniecību atstās labvēlīgu iespaidu. Islaicīgās neērtības es pilnīgi saprotu un attaisnoju, jo tās ir pārējošas. Gaļas un piena produktu ražošanas kāpināšanas gala rezultātā ieguvēji būs visi padomju ļaudis.

A. VOIČIKOVSKIS,
Jēkabpils MRS šoferis

Tas ir pareizs lēmums

Caurmērā katra centnera liellopu gaļas ražošana mūsu saimniecībā izmaksāja 68 rubļi, bet attiecīgā svara vienība cūkgaļas — 110,8 rubļi. No šiem skaitļiem redzams, ka partijas un valdības lēmums palielināt valsts iepirkuma cenas galai palīdzēs ievērojami uzlabot kolhoza finansiālo stāvokli. Papildus līdzekļi, ko kolhozs iegūs

līdz gada beigām, sastāda 6600 rubļus.

25 procentus no šiem līdzekļiem izlietosim slaucamo aparātu komplekta iegādei. To uzstādīsim rekonstruētajā novietnē, kur mitināsim 100 govus.

Mūsu kolhozā, tāpat kā daudzās citās saimniecībās, ļoti svarīgi celt darba darītāju materiālo ieinteresētību. Tāpēc 25 procentus izlietosim progresīvām piemaksām slaucējam par izslaucumu kāpinājumu, laukkopjiem par darba uzdevumu pārsniegšanu rušināmo kultūru kopšanā, lopbarības sagādē un citur. Papildus iegūtie līdzekļi atļaus šīs piemaksas palielināt par 10 kapeikām uz padarītā darba vienību. Bijām paredzējuši izmaksāt 20, bet tagad faktiski izsniegsim 30 kapeikas.

Atlikušo summu izlietosim vispārējās izstrādes dienas apmaksas celšanai. Pie šogad plānotā ražošanā izlietojamā izstrādes dienu skaita šī summa sastāda 5 kapeikas uz izstrādes dienu.

Šiem pasākumiem būs stimulējošs raksturs darba ražīguma un disciplīnas celšanai, kas galvenā rezultātā nodrošinās ne tikai mūsu šā gada sociālistiskās sacensības saistību izpildi, bet arī pārsniegšanu. Varēsīm dot tautas pārtīgam vairāk un lētāku pienu un gaļu.

L. VILCANS,

Abelu ciema kolhoza
«Ozols» priekšsēdētājs

Par godu Vissavienības dzelzceļnieku dienai

Vissavienības dzelzceļnieku apspriedes dalībnieku aicinājumā visiem dzelzceļa transporta darbiniekiem teikts, ka no precīzas un saliedētas dzelzceļnieku ikviena posma darbības atkarīgs visa tautas saimniecības organisma darba ritms. To labi izpratis arī Līvānu dzelzceļa stacijas kolektīvs.

Sapulcē, kurā par Vissavienības dzelzceļnieku apspriedi pastāstīja tās dalībnieks ceļa meistars b. Jerševs, pieņēma sociālistiskās saistības, kurās paredzēts līdz Dzelzceļnieku dienai iekraušanas plānu izpildīt par 105 procentiem, vienas iekraušanas operācijas vietējo vagonu dīkstāvi sa-

īsināt par 0,2 stundām, visus vagonus izkraut saviem spēkiem.

Par to, ka šīs saistības tiks godam izpildītas, liecina dežurantu bb. Purmaļa, Miglāna, Rūsiņa, pārmijnieku Sproga, Orbidānes un citu darbs.

J. VAIVODS,
Līvānu stacijas priekšnieks

— Kā sokas darbs? — kolhoza agronoms b. Bebris (no kreisās) pienācis pārliecināties par J. Jankava veikumu.

R. BELOUSOVAS teksts un foto

Ganību periodā vislielākās iespējas kāpināt piena izslaukumus

Lai spoži iedegas sacensības dzirksts

Sajā lappusē publicējam kolhoza «Komunārs» slaucējas Vilmas Čakstenas aicinājumu visām rajona slaucējām iesaistīties savstarpējā socialistiskajā sacensībā. Turpat ievietojam arī Latvijas Komunistiskās partijas Jēkabpils rajona komitejas lēmumu, kas atbalsta šo vērtīgo iniciatīvu un to ieteic visiem kolhoziem un padomju saimniecībām.

Mūsu lauku laudim pazīstami desmitiem lopkopju pirmrindnieku vārdi, kas ar savu uzcītību un novatorisma garu iemantojuši vispārēju cieņu un autoritāti. Ar šiem cilvēkiem pamatoti lepojaties. Tomēr ar to vien nepietiek. Laikā, kad risinām patiešām lielus uzdevumus, kuru mērķis ir panākt lopkopības produkcijas ieguves apjoma ievērojamu pieaugumu, ar atsevišķām vadugunīm vien nepietiek. Pēc labākajām lopkopēm var un vajag līdzināties visām. Mēs nešaubamies, ka to no sirds vēlas arī visas slaucējas. Šo ieceru īstenošana sola ikvienam personisku un visai sabiedrībai kopēju labumu.

Kādā rajona malā slaucēja arī nedzīvotu — mērķis, vēlēšanās un uzdevums visām viens. Jāsaucās, vai atradīsies vēl kāds cits tikpat labs un piemērots sakaru līdzeklis, kas vienotu tuvos un tālos biedrus cīņā par kopēju mērķi, kā socialistiskā sacensība. Tās dzirksti vajag tikai uzpūst, lai iedegtos spoža liesma, kas liktu kvēlāk pukstēt cilvēku sirdīm un mudinātu cīnīties par godpilno vietu savai fermai, kolhozam.

Tomēr neiedomāsimies, ka šīnī gadījumā mēs varētu iztikt tikai ar aicinājumu vien. Rajona lopkopēju socialistiskā sacensība tikai tad kļūs par lielu spēku un vecās darba metodes varēs aizstāt ar jaunām, ja partijas pirmorganizācijas un ražošanas komandieri ar lielu

atbildības sajūtu vadīs šo kustību. Tas nozīmē, ka jārūpējas par sacensības gaitas operatīvu atspoguļošanu, cilvēku materiālu ieinteresēšanu, jāgādā par morāliem stimuliem. Domājam, ka labi darītu rajona padomes izpildu komiteja, nodibinot speciālus ceļojošus vimpelus slaucēju savstarpējās sacensības uzvarētājiem, ko svinīgos apstākļos varētu pasniegt ik mēnesi. Viens skaidrs, ka formalisms šai lietai var izrādīties viskaitīgāks un to nekādā ziņā nedrīkst pieļaut.

Formālisms ir tā pati paviršība, kas jebkuros apstākļos var nomākt vislabākās ieceres.

Labi dara kolhoza «Komunārs» lopkopības vadītāji, ik mēnesi fermās speciālā sarakstā atzīmējot, kādu vidējo izslaukumu no govju ieguvusi katra slaucēja. Bet vai nebūtu vēl iespaidīgāk un labāk, ja rezultātus atspoguļotu vismaz katru dekadē, daudz lielākas iespējas socialistiskās sacensības dalībniekiem paveras, ja izziņojam rādītājus par īsāku laika periodu. Tas rosinātu atpalcējus sasparoties un visai sacensībai piedotu kaujiniecisku raksturu.

Katrai partijas pirmorganizācijas pienākums ir panākt, lai aģitatori palīdzētu popularizēt un ieviest labākās darba metodes. Tāpēc arī ļoti svarīgi, lai šā godpilnā uzdevuma izpildē iesaistītu labākos darba darītājus, ražošanas vadītājus, visu aktīvu.

Rajona kolhozu un padomju saimniecību slaucēju plaši izvērstā cīņa par lopkopības produktivitātes strauju kāpināšanu ir izcili svarīgs valstisks uzdevums. Mūsu cilvēku apņemšanās strādāt labāk vajag visādā veidā sekmēt, grādāt par organizatoriska rakstura trūkumu novēršanu, izmantot visas iespējas darba ražīguma nemītīga kāpinājuma panākšanai.

Lopkopības darbinieki!

Iesaistīsimies savstarpējā socialistiskajā sacensībā!

Mani pastāvīgi nodarbina doma, kā panākt uzticētājā govju grupā augstākus piena izslaukumus. Patlaban iestājies ganību periods. No savas pieredzes zinu, ka tieši tagad var daudz darīt, lai izslauktu vairāk piena.

Pērn ar uzviju izpildīju savas socialistiskās saistības un Komunistiskajai partijai doto vārdu. Apsverot savas iespējas, secināju, ka varu šīnī gadā iegūt vismaz 3700 kilogramu piena vidēji no katras govju. Domāju, ka tā nav robeža un ar vēl lielāku uzcītību, precizitāti darbā varētu panākt arī augstākus rādītājus.

Ikdienas darba gaitās domas man atkal un atkal aizklist uz Maskavu. Man bija laime būt par PSKP XXII kongresa delegāti. Tur valdošā pacīlātība mani iedvesa apņēmību neatkāpties grūtību priekšā. Mūsu Komunistiskās partijas biedri visās Padomju zemes jauncelsmes frontēs diendienā rāda neskaitāmus varoņības un pašizliedzības piemērus. To ar sevišķu spēku izjutu lielajā komunistu forumā — PSKP XXII kongresā. Strādāt šodien labāk nekā vakar ir mūsu pienākums un goda lieta.

Apņemot ar uzviju izpildīt savas socialistiskās saistības, bez tam ievērojami kāpināt tauku saturu pienā, lai tas gada laikā pieaugtu par divām desmitdaļām procenta. Esmu jau saglabājusi visus šogad dzimušos teļus un izaudzēju ganāmpulka papildināšanai divas šķirnes govju.

Vienmēr ļoti stingri ievēroju dienas kārtību fermā. Domāju, ka nepieciešama vēl lielāka precizitāte, neatkāpjoties no dienas režīma pat piecas, desmit minūtes.

Lai paaugstinātu tauku saturu pienā, pirms slaukšanas masēju govju tesmeņus. Turpmāk to darīšu ar vēl lielāku rūpību. Runāju šeit par tādām ikdienas lietām, kas vienam otram šķiet sīkums, bet esmu pārliecinājusies, ka tieši šie sīkumi ir ļoti svarīgi, lai izcīnītu augstākus ražošanas rādītājus.

Aprunājos ar mūsu fermas ganu, kā labāk izmantot ganības. Nāksu viņam talkā. Ganībās izlīdzināšu kurmjū rakumus un mēslus, piepalīdzēšu apļaut aplokus.

Apņemot savam ganāmpulkam ik dienas sapļaut vidēji katrai govij pa 20—30 kilogramu zaļbarības un nogādāt fermā.

Lopbarības rezervju radišanai kopšu piefermas laukus.

Līdzināties pēc vadugunīm

Sajās dienās kolhoza «Komunārs» partijas pirmorganizācija apsprieda mūsu slaucējas Vilmas Čakstenas ierosinājumu uzsākt savstarpējā socialistiskā sacensību par piena ieguves pieaugumu. Ar lielu rūpību un atbildības sajūtu strādā komuniste b. Čakstena. Raugies viņā un nevari vien nopriecāties, kādi brīnīšķīgi cilvēki ir mūsu vidū. Ists nākotnes izlūks ir b. Čakstena.

Lūk, tagad viņa ar katru dienu kāpina izslaukumus. Maija trešajā dekadē b. Čakstena ieguva par 6,2 kg piena vairāk nekā mēneša pirmajās dienās. Laikam visraksturīgākais komunistes slaucējas dzīvē

un darbā ir augsta pienākuma apziņa, atbildības sajūta. Redzot, ka nelabvēlīgie laika apstākļi saimniecībai rada sarežģījumus, viņa nāca ar ierosmi palielināt savu fermas lauku, bez cukurbietēm un kartupeļiem audzēt arī kacēnkāpostus.

Arvien vairojas mūsu saimniecības pirmrindnieku skaits. Ar b. Čakstenu prasmes un izveicības ziņā spēkiem droši sāka mēroties šās pašas fermas slaucēja Z. Konova. Patikami, ka viņa kopš gada sākuma no savām 13 slaucamām govīm vidēji no katras ieguvusi par 449 kilogramu piena vairāk nekā tai pašā laika periodā pērn.

Sacensības gars pārņēmis lielāko daļu mūsu slaucēju. «Vairāk piena ar augstāku tauku saturu» — tāda ir viņu darba prasmes un uzcītības mērīšanas devīze. Ar lieliem plūsiem uz maija sākumu varēja lepoties Daina Skripko. 450 kilogramu uzvija nav nieka lieta.

Labu piemēru rāda komjauniete Marija Bogadistija. Meitene pirms diviem gadiem beidza Jēkabpils vidusskolu un sāka strādāt laukopībā. Meitenes čaklums bija acīmredzams.

— Patiešām, piemērots kadrs

ku. Tajā jau iesēju 0,3 hektāra cukurbietes. Stādīšu vēl 0,20 hektāra kartupeļu un 0,3 hektāra kacēnkāpostu.

Mūsu kolhoza slaucējas nolēmušas sacensties savstarpā par augstākiem piena ieguves rezultātiem. Apziņos, ka man nāksies krietni vien papūlēties, it sevišķi tāpēc, ka dažas lopkopējas jau paspējušas aizsteigties priekšā. Domāju, ka mūsu kolhoza slaucēju socialistiskā sacensība kļūtu vēl spraigāka, ja mēs varētu mēroties spēkiem darba prasmē un organizācijā ar citu kolhozu lopkopēm. No tā iegūtu mēs pašas un mūsu kolhozi, padomju saimniecības. Šās cīņas rezultātā mēs varētu dot valstij vairāk piena produktu, tādējādi ceļot padomju tautas labklājību. Būšu ļoti priecīga, ja manu aicinājumu sacensties atbalstīs rajona slaucēju plašā saime.

VILMA ČAKSTENA,

PSKP XXII kongresa delegāte, kolhoza «Komunārs» slaucēja

Latvijas Komunistiskās partijas Jēkabpils rajona komitejā

Partijas rajona komitejas birojs, apspriedis kolhoza «Komunārs» slaucējas, PSKP XXII kongresa delegātes Vilmas Čakstenas aicinājumu visām rajona slaucējām iesaistīties savstarpējā socialistiskajā sacensībā par piena izslaukumu kāpināšanu ganību periodā, to apsveic un atbalsta.

Pasreizējos apstākļos, kad sācies ganību periods, piena izslaukumu kāpināšanas iespējas katrā kolhozā un padomju saimniecībā ir patiešām ļoti lielas. Panākumi būs atkarīgi no pareizas darba organizācijas, materiālo un morālo stimulu saskaņotas pielietošanas, no lopkopības darbinieku politiskās un darba rosmes.

Partijas rajona komiteja uzdod visām partijas pirmorganizācijām kolhozos un padomju saimniecībās apspriest atklātās partijas sapulcēs, lopkopības darbinieku sanāksmēs kolhoza «Komunārs» slaucējas Vilmas Čakstenas aicinājumu un konkrēti lemt par veicamiem pasākumiem piena izslaukumu kāpināšanai. Socialistiskās sacensības kaujinieciskuma nodrošināšanai nepieciešams kvalificēti vadīt politiskās aģitācijas darbu, plaši izmantojot uzskates līdzekļus un aģitatorus. Sacensību rezultāti fermās un novietnēs apkopojami ne retāk kā reizi dekadē.

Kolhoziem un padomju saimniecībām, izmantojot lielo finansiālo palīdzību no valsts, jau šogad jāpanāk gaļas, piena un citu lopkopības produktu ražošanas krasa palielināšanās, darba ražīguma celšanās un produkcijas pašizmaksas pazemināšanās, lai lopkopības produktu ražošana katrā kolhozā un padomju saimniecībā būtu rentabla.

lopkopībā, — sprieda valde. Nolēmu, ka vajadzēs aprunāties. Atziņos — vieglumus viņai nesolīju, bet gan drīzāk runāju par grūtībām. Viņa cieši pavērs manī un pateica: — Iešu tur, kur grūtāk!

Esam padomājuši arī par morāliem un materiāliem stimuliem, kas pamudinātu slaucējas kāpināt produkcijas ieguvi. Piemēram, ik mēneša beigās slaucējām izmaksājam par katru kopjamo govju pa vienam rubli, ja, salīdzinot ar šo pašu mēnesi pagājušajā gadā, sasniegts simt kilogramu kāpinājums. Bez tam prēmijas maksājam arī gada beigās atkarībā no sasniegtā izslaukumu kāpinājuma. Normatīvi, kas paredz papildus apmaksu, nosaka, ka lopkopēm jākopj arī piefermas dārzus un tauku saturs pienā nedrīkst būt zemāks par 3,5 procentiem.

Tagad vidēji no katras govju izslaucam pa 10 kilogramu piena. Esam apņēmies ar rūpīgu ganīšanu un kopšanu izslaukumus nemīlīgi palielināt. Šīnī ziņā mums palīdzēs plaši izvērstā savstarpējā socialistiskā sacensība.

V. EGLITIS,

kolhoza «Komunārs» priekšsēdētājs

Cīņa turpinās galvenajā virzienā

Pļaviņu izmēģinājumu paraugsaimniecības komunisti PSKP CK marta Plēnema lēmumu uzņēma kā kaujiniecisku un konkrētu darba plānu. Nevilcinoties un nešaūboties stājamijs pie tā īstenošanas. Sevi neattaisnojušo zālāuku sistēmu arī mūsu saimniecībā vajadzēja aizstāt ar vērtīgākajām rušināmajām kultūrām. Speciālisti ātri izstrādāja pasākumus, lai īsā laikā pārkārtotu sējumu struktūru. Kopā ar speciālistiem un mehanizatoriem aprīla vidū komunisti atklāja partijas sapulcē apsprieda pavasara sējas pasākumus, apstiprināja darba grafiku pa brigādēm. Visi bija vienprātīgi — panākumu atslēga mehanizatoru rokās. Tāpēc sevišķu uzmanību veltīja traktoristu darba organizēšanai. Partijas uzdevumus saņēma lauku brigādēs strādājošie komunisti: A. Lazdiņš, R. Avotiņš, M. Gurdina, S. Jukša, D. Baško un slaucēja M. Maklakova. Viņu pienākums bija diendienā pārbaudīt traktoristu darbu, palīdzēt novērst traucējumus sējas norisē. Saimniecības centrā dezūrē kāds no inženiertehniskajiem darbiniekiem, kas vajadzības gadījumā palīdz izlabot bojājumus un defektus, kas darbā radušies traktorim vai piekabes inventāram.

Komunisti un aktīvs ieteica saimniecības direktoram K. Neimanim izstrādāt premēšanas kārtību labāto brigāžu kolektīviem un mehanizatoriem, kas sekmīgi pildīs sējas uzdevumus. Sējas periodam no 10. līdz 20. maijam uzvarētāji brigādei paredzēja 100 rubļu prēmiju, traktoristiem trīs — 25, 15 un 10 rubļu — ar noteikumu, ka desmit dienās ar nosacīto traktoru jāizstrādā ne mazāk kā 23 hektāri mikstajā arumā. Stimulējošas prēmijas paredzētas pavasara lauku darbu noslēguma posmam.

Pēc saimniecības arodorganizācijas ieteikuma karstajā pavasara sējas laikā darba dienas ilgumu pagarināja no septiņām līdz deviņām stundām.

Vēlāis un kaprīzais pavasaris sarežģīja un ielīdzināja sējas norisi. Tomēr mūsu sējas darba triecienpulks — mehanizatori strādāja pašreizējā. Edvins Zablockis, kas strādāja ar traktoru DT-55, augsnes aršanas, kultivēšanas un graudaugu sējas dienas uzdevumus bieži izpildīja par 200 procentiem. Unais mehanizators Stanislavs Labranovs, kas cukurbietes sēja ar šasijai DSS-14 uzkarinātu sējaparātu, viens pats apsēja 60 hektāru. Atsevišķās dienās viņš apsēja 10 hektārus. Šopavasār viņš pirmais ieguva komjaunatnes rajona komitejas ceļojošo Sarkanā karogu.

Negaidītais lietus sēju pārtrauca. Tomēr saimniecības kolektīvs nenolaida rokas. Partijas pirmorganizācijas biroja loceklis agronoms A.

Kravalis sastādīja jaunu darba grafiku. Sēja turpinās.

Marta Plēnema lēmums par sējumu struktūras radikālu pārkārtošanu mūsu saimniecībā īstenojās. Izpildīts cukurbietes sējas plāns rūpniecībai un lopbarībai. Salīdzinot ar pērnā gadu, sējumi palielināti par 69 hektāriem, bet tieši lopbarībai — 10 reizes.

Lopbarības pupas iesētas 60 hektāru platībā, sējas reizes vairāk nekā pērn, bet kukurūza jau iesēta vairāk nekā 80 hektāru platībā. Vēl sparīgi jāpastrādā, lai ātri pabeigtu visu kultūru sēju, jo jau sākusies agro sējumu kopšana.

Arī šo svarīgo darbu partijas pirmorganizācija patur uzmanības centrā. Saimniecības kukurūzas audzētājiem palīdzēs šefi — Pļaviņu pilsētas iedzīvotāji, mobilizējam arī iekšējās rezerves. Rušināmo kultūru ravēšanā piedalīsies visi mūsu kalpotāji. Katrs no viņiem apkops 0,05 hektāri sējumu. Cukurbietes un pupu kopšana jau sākusies.

Pļaviņu izmēģinājumu paraugsaimniecības kolektīvs, komunisti, pirmorganizācijas birojs diendienā cinās, lai saimniecība sekmīgi izpildītu šā gada uzdevumu — divas reizes palielinātu gaļas ražošanu, izslaukumus uz 100 ha izmantojamās zemes kāpinātu par vairāk nekā 61 centneru, salīdzinot ar iepriekšējo gadu.

M. PETROVSKIS,

Pļaviņu izmēģinājumu paraugsaimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs

KAZAŅA. Kazaņas siltumnīcu un lecekšu kombināta bakterioloģisko mēslu laboratorijā uzsākta vērtīgā preparāta — nitrāgīna ražošana. Tas dod iespēju paaugstināt zirņu ražu par 2—3 centneriem no hektāra.

Lielu daudzumu nitrāgīna kombināts ik gadus aizsūta kolhoziem un padomju saimniecībām.

Attēlā: (priekšplānā) Kazaņas universitātes bioloģijas fakultātes studente Valentina Filčenkova ražošanas praksē kombināta laboratorijā.

B. MJASNIKOVA (TASS) foto

Kolhozā „Leņina karogs”

KOPJ RUŠINĀMAUGU SĒJUMUS

Ceturktajā brigādē Z. Lipša posmā cukurbietes šopavasār 20 hektāru platībā iesēja aprīļa pēdējās dienās. Traktoristu V. Reiznieki un A. Golmeistera ar traktoru DT-54 iepriekš labi sastrādātas, vairākkārt šķīvotās un kultivētās platībās mehanizatori A. Naglis un M. Buko īsā laikā ieguva sējumu. Tūlīt pēc tam laukkopji tīrums pievēla, pēc tam atkārtoti ecēja.

Atkārtotai lauku noecēšanai pēc sējas liela nozīme galvenokārt tādēļ, ka ar to tiek uzirdināta augsnes garoza, veicinot biešu labāku sadīgšanu, ātrāk iznīkst nezāles. Tagad agri sētajos biešu laukos sadīgšās bites jau veido skaisti zaļas rindas. 25. maijā posma laudis uzsāka sējumu rindstarpu kultivēšanu. Un kaut arī darbs nereti bija uz laiku jāpārtrauc uz nākušā spēcīgā lietusa dēļ, pirmajā dienā laukkopji Zigrīds Lipša, Andrejs Kalniņš, Vilma Krastiņa, Irma Stūrmane biešu laukā pie «Lukstmaljē» paveica krietnu darbu. Nākošajā dienā, kad lietus bija «aizkavējies» līdz pēcpusdienai,

brigādes laukkopji veica par hektāru vairāk.

Tuvākā laikā cukurbietes sējumu kopšana posmā vērsīsies plašumā. Sējums arī puduros, un uz vagām stāties retinātājas.

Pa 1,5 hektāra apņēmušās izravēt laukkopes Fanija Ariņa, Marija Ostrovska, bet pa hektāram — Berta Libermane, Aina Āboliņa, Aija Siliņa, Antonija Piminova un vēl citas.

Aizvadītā gadā b. Lipša posmā vidējā cukurbietes ražība pārsniedza 200 centneri no hektāra. Šogad posma laudis cīnīsies par vēl lielākam cukurbietes ražām.

Kolhozā noorganizēts rušināmo kultūru mehanizētās apkopšanas posms, kura sastāvā pieci mazjaudas marku traktori, kas arī šīs dienās sāk darbu cukurbietes laukos. To kopplatība kolhozā diezgan prāva — vairāk nekā 100 hektāru.

KOLHOZNIEKI SANEM NAUDAS AVANSUS

Ik pēc diviem mēnešiem kolhoznieki saņem naudas avansus. Avansā izsniedz 60 kapeikas par katru

Plašu ceļu mikroelementiem

Augu dzīve ir cieši saistīta ar mikroorganismu darbību augsnē. Vairāku lauksaimniecības kultūru ražu celšanā liela nozīme ir bakteriāliem preparātiem un mikroelementiem, kas stipri uzlabo augsnes mikrofloru.

Sakarā ar to Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Mikrobioloģijas institūta darbinieki plaši pēti mikroelementu — bora, molibdena, vara un mangāna — ietekmi uz tauriņzīžu un to gumiņbaktēriju savstarpējām attiecībām.

Kā zināms, pākšaugi spēj saistīt gaisa slāpekli tikai tad, kad to sakņu sistēmā rodas gumiņbaktērijas un izveidojas sakņu izaugumi — gumiņi. Noslaidot, ka mūsu republikas augsnes gumiņbaktērijas ir plaši izplatītas. Tas nodrošina gaisa slāpekļa saistīšanu. Tas attiecas galvenokārt uz zirņiem, lopbarības pupām, vīķiem un āboliņiem. Taču tādas kultūras kā lupīna, lucerna, amoliņš un soja ir nabadzīgas ar gumiņbaktērijām, ja šīs kultūras sēj tajos laukos, kur agrāk pākšaugus neaudzēja. Gumiņbaktēriju trūkums slinki ietekmē ražas. Lai šie augi varētu labāk saistīt gaisa slāpekli, lieto bakteriālo preparātu — nitrāgīnu. Pēc tauriņzīžu sēklu apstrādāšanas ar šo preparātu ražas palielinās par 15 līdz 40 procentiem.

Pākšaugu ražu kāpināšanā liela nozīme ir mikroelementiem — molibdenam un boram. Noslaidot, ka šo mikroelementu iedarbība ir atkarīga no augsnes īpašībām un pielietojuma veida. Piemēram, kalpojot augsni, mēs palielinām bora, bet samazinām molibdena pozitīvo ietekmi uz gumiņbaktēriju darbību. Tāpēc ražas pieaugumu var gaidīt tikai tad, kad sēklas pirms iesēšanas rūpīgi apstrādā ar molibdenu.

Labus rezultātus dod kombinētais molibdena un bora mēslu izmantošana. Aizputes rajona kolhozā «Boļševiks», apmīļojot zirņu sējumu ar molibdena un bora mēslu izmantošanu, no katra hektāra ievākti 6 centneri graudu vairāk. Tas devis iespēju par 20 procentiem pazemināt viena centnera zirņu pašizmaksu.

Patlaban institūta darbinieki pēti un izstrādā metodes, kā efektīvāk lietot mikroelementus un bakteriālos preparātus, lai celtu dažādu kultūru ražas.

A. KLINCARE,

ZA Mikrobioloģijas institūta zinātniskā līdzstrādāniece

VASARA — produktīvākais periods piena ražošanā

Apritējis jau pusmēnesis, kopš Kirova kolhoza lopkopji strādā ganību perioda apstākļos. Sākumā, protams, izslaukumi nedaudz svārstījās, toties tagad tie jau nostabilizējās un sāk celties. Salīdzinot ar pagājušā gada maiju, izslaukumi krietni vien pieauguši. Lopkopības darbinieki ieplānojuši, ka vasarā ganāmpulks dos apmēram pusi no visas gada bruto produkcijas. Par zāli nav ko bēdēt — kultivēto ganību pietiks visai vasarai, bet rudenī izbaros cukurbietes lapas un citu papildbarību. Speciālisti aprēķinājuši, ka vasarā izslaukumi nebūs vajadzīga, iztiks ar ganību āboliņu, ko nogana noteiktā kārtībā. Saimniecībā piecos mēnešos iegūti vairāk nekā 900 kilogramu vidēji no govīm. Tas nav slikti.

Tagad visās četrās govju fermās norīkoti gani, kuri stājušies pie savu atbildīgo pienākumu izpildes. Piemēram, augstākie izslaukumi pašreiz ir piektās brigādes Lāmanu fermā, kur brūnāļas gana E. Vasiļevska un komjauniete A. Avotiņa. Šīs novietnes ilgādejā slaucēja I.

Kleinarte atkal ir pirmrindnieku skaitā. Līdz 1. jūnijam viņa izslaukusi apmēram 1200 kg piena no govīm. Vidēji dienā b. Kleinarte no katras savas brūnāļas iegūst 11—12 kg piena. Lopi ganībās atrodas apmēram 12—13 stundas.

Jāsaka, ka I. Kleinartes un šīs fermas pārējo slaucēju panākumus diezgan liela atšķirība. Protams, pirmā savu izaudzēto grupu kopj vairākus gadus, uzkrāja lielāku pieredzi nekā pārējām, bet kāpēc to neapgūst kaimiņienes? Cik daudz papildus produkcijas kolhozs iegūtu, ja arī pārējās slauktu nevis 7—9 kg dienā, kā ir pašlaik lielākajā daļā fermu, bet gan 11 un 12 kg no govīm kā I. Kleinarte, M. Kotova un vēl viena otra čakla lopkoke.

Ceturtais brigādes Jaunās muižas lielajā fermā pašreiz uzturas 109 govīm. 25 no tām — nākošās pirmpienes, kas būs slaucamas jūnijā, jūlijā, toties lielāks skaits tikai uz rudens pusi. Tāpēc pašreiz te dienas režīms tāds: ap pulksten trijiem slauc un laiž laukā ganīties līdz pulksten 15, tad

pārtraukums, kamēr izslauc otro reizi, un atkal garībās līdz 11 vakarā. Gana pienākumus te pilda A. Kauliņa, K. Lapuha un N. Krema. Parasti lopus pieskata divi cilvēki, bet trešā gane nomaina katru ik pēc divām dienām. Ganiem izsniegti 20 rubļu specapgārba un apavu iegādei katram. Tuvākajās dienās valde izlems par viņu papildapmaksu.

Jaunās muižas lielā lopu fermā ierīkota arī skujiņveida slaukšanas zāle, lopus tur bez piesiešanas. Slaucēja Vera Soroka šo pavasar mācījās Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecībā kursos, apgūstot elektrisko slaukšanu, bet otra lopkoke — Antoņina Poberžina šo māku ieguva kolhoza «Dubna» mehanizētājās fermās. Minētās lopkopes apņēmušas apmācīt rīkoties ar slaukšanas aparātiem trešo slaucēju — Irinu Poberžinu.

Sogad kiroviešiem vidēji uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes jāiegūst 385 centneri piena. Tas ir viņu spēkos!

R. BIRZE

Tehniskās nodaļas laukos

PREIĻU rajona Kirova un Suvorova lauksaimniecības arteļos nodibinātas tehniskās nodaļas. Tās uz sabiedriskiem pamatiem izveidojuši šefi — Daugavpils lokomotīvu remonta rūpnīcas strādnieki un inženiertehniskie darbinieki. Katrā nodaļā ir inženieri, elektrīki, atslēdznieki un virpotāji.

Sabiedrisko tehnisko nodaļu darbinieki nolēmuši palīdzēt kolhoziem mehanizēt darbietilpīgu procesu — graudu padošanu no noliktavām uz kaltēm. Jau izgatavoti un drīz tiks uzstādīti īpaši kausu elevatori un lentu transportieri.

Kolhoziem palīdz viss rūpnīcas kolektīvs. Šefi jau izgatavojuši daudz lemešu traktorvilkmes arkliem, tūkstošiem metāla asu ratiem, kā arī daudz rezerves daļu lauksaimniecības mašīnām. Uzņēmuma strādnieki kapitāli izremontējuši desmitiem traktorāmju, elektromotoru un mehānisko iekrāvēju.

Sabiedriskās tehniskās nodaļas jau palīdzējušas kolhozniekiem mehanizēt daudzus darbietilpīgus procesus laukkopībā un lopkopībā. (LTA)

Brigadieriem un nodaļu vadītājiem

Latvijas PSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības valde kopā ar radioraizdijumu un televīzijas komiteju un žurnāla «Druva» redakciju organizē radiolektoriju kolhozu un padomju saimniecību komplekso brigāžu brigadieriem.

Radiolektoriju uzdevums palīdzēt brigadieriem celt savas zināšanas, apgūt labāko brigāžu pieredzi darba organizācijā, agrotehnikā un zootehnikā, lai varētu sekmīgāk īstenot Komunistiskās partijas un Padomju valdības lēmumus par lauksaimnieciskās ražošanas kāpināšanu.

Raidījumi notiks divas reizes mēnesī — ceturtdienās pulksten 21.30.

RADIORAIZDIJUMU PLĀNS

kolhozu un padomju saimniecību brigadieru lektorijām 1962. g. jūnijā un jūlijā.

14. jūnijā — «Laukkopības un lopkopības kopējās intereses brigādē».

28. jūnijā — «Materiālā ieinteresētība brigādē».

12. jūlijā — «Tehnikas izmantošana brigādē».

26. jūlijā — «Jaunākais brigāžu darba pieredze».

Turpmākām lekcijām plānu paziņos atsevišķi.

Lekcijas lasīs zinātniskie darbinieki un brigadierī — pirmrindnieki.

Radioraizdijumos lauksaimniecības darbiniekiem, kas notiek pirmdienās un ceturtdienās, brigadierī varēs noklausīties padomus un pieredzi kārtējo pasākumu izpildē.

Lai dotu iespēju brigadieriem semināros apspriest izvirzītās problēmas un labāk apgūt pa radio dzirdētās tēmas, radiolektoriju materiālus publicēs arī žurnāls «Druva».

Strādā jau otram pusgadam

Jau daudzus gadus kolhoza «Zelta vārpa» vistas uzticētas putnkopei Matildei Kārklīnai. Ik gadus viņa rūpīgā un pašreizējā darbā savas saistības izpilda pirms termiņa. Arī šogad viņa valsts sagādes pusgada plānu veikusi pirms termiņa. Uz 20. maiju valsts sagāde nodots 26.000 oļu, izpildot uzdevumu par 200 procentiem. Putnkope apņēmusies gada valsts sagādes plānu izpildīt jau jūlijā pirmajā pusē. Z. DRUVINIECE

PAR LABIEM ĻAUDIM

IK SOLIS, IK Vārds —
CILVĒKU LABĀ

Ir cilvēki, no kuru smaids vien kļūst gaišāks ap sirdi, it kā ar roku tiek noņemts nogurums un aizmiršanas ikdienas rūpes. Tāda ir bijušā Krustpils rajona komunālo uzņēmumu kantora darbiniece Antoina Koptjeva vai, kā viņu sauc vienkārsā, «krustmāte Toņa». Pirtniecēs — apkalpotājas darbs nav to tām izcilajām profesijām, par ko tik bieži raksta avīzēs, un tomēr... Ļoti gribas pastāstīt par šo vienkārsu, lai pino un atsaucīgo sievieti. Droši vien pilsētas labajā krastā neatradīs iedzīvotāju, kas nepazītu Antoinu Aleksandrovnu — 16 gadus, kopš viņa strādā par pirtniecī, labi iepazīti cilvēki.

Jau vairākus gadus, apmeklējot pilsētas pirti, esmu novērojusi, kā par cilvēkiem rūpējas mūsu «krustmāte Toņa», un ar katru reizi vairāk izjūtu pret viņu cieņu. Ikkatrs šīs paveicās sievietes solis, darbs — mūsu, cilvēku labā, lai visi te justos labi, arvien viss būtu tīri un silti. Pēkšņi pietrūkst auksta vai karsta ūdens, Antoina Aleksandrovna jau prom — tūlīt uzzināt, kas par vainu. Drīz vien atkal viss

kārtībā. Redz. — veicināt grūti pašai apgērbties, un pirtniecē bez lūguma nāc talkā. Klientes no šejienes vienmēr aiziet apmierinātas.

Pirts gērbtuvē arvien izraisās dažādas sarunas — par mājām, darbu, bērnu audzināšanu. Un b. Koptjeva vienmēr ir tā, kas iemetis pa vārdam, pateiks savas domas, padomu. Lai gan gadu nosta viņai nav vairs mazā, tā vienmēr ir pēdējo starptautisko un citu notikumu kursā. Un arī grāmatas mūsu Antoinai Aleksandrovnai ir ļoti draugi.

Ar pilnām tiesībām var teikt — lūk, cilvēks, kas apzinīgi, ar lielu atbildības sajūtu soļo pa dzīvi, dara vienkāršu darbu cilvēku, komunistiskās sabiedrības nākotnes labā.

A. Koptjeva pēc gadiem un darba stāža varētu iet pelnītā atpūta — pensijā.

Tomēr Antoina Aleksandrovna nolēmusi vēl strādāt. Daudzu sieviešu — pirts apmeklētāju vārdā izsaku pateicību par viņas godīgo darbu, atsaucību un labu vārdu!

L. POLČEVSKA,
pilsētas iedzīvotāja

Aktīva
atpūta —
laba veselība

Tādu prettuberkulozes pasākumu organizēšanā kā profilaktiskās rentģena apskates, potēšanas, tuberkulozes slimnieku iekārtošana piemērotā darbā, medicīnisku lekciju propaganda utt. rajona iestāžu un uzņēmumu aktīvs izrādījies par labu palīgu dispanseriem. Šo pasākumu virknē ietilpst arī aktīva atpūta.

Daži cilvēki par atpūtu uzskata savās brīvajās dienās krietni pieties, ilgi izgulēties, bezmērķīgi klaiņot pa ielām, iegriežoties veikā, ēdnīcās, ciemojoties. Šāda atpūta nav uzskatāma par aktīvu. Pēc akadēmiķa Pavlova uzskatiem aktīva atpūta ir mērķtiecīga nodarbošanās svaigā gaisā, kas saistīta ar patīkamām asociācijām. Dažādi sporta veidi, ekskursijas, tēlu pilsētiņas, alpinisms, izbraucieni makšķerēt, medībās, uz mežu sēnēs un ogās utt. pieder pie minētās atpūtas veidiem, kur katrs var atrast savām tieksmēm un spējām atbilstošu nodarbošanos. Skaidrs, ka arī skolēnu un iestāžu darbinieku piedalīšanās lauksaimniecības darbos uzskatāma par aktīvās atpūtas veidu.

Sava kolektīva atpūtu prot organizēt Pļaviņu nerūdas izrakteņu kombināta kolektīvs, kas Odzes ezera krastā uzbūvējuši laivu bāzi un skaistu atpūtas mājiņu ar dažādām sporta spēlēm. Kolektīvi izbraukumi svētdienās te ir parasta parādība. Turpretim daudzās citās rajona iestādēs un uzņēmumos strādnieku atpūtu neorganizē vai to dara ļoti reti, parasti aprobežojoties ar ekskursiju rīkošanu vienu līdz divas reizes gadā.

Esam novērojuši, ka starp aktīvās atpūtas cienītājiem tuberkulozes slimniekus nesastopam. Daudziem sirds un nervu slimniekiem šāda veida atpūta ir vienīgais un efektīvākais ārstniecības līdzeklis. Un vai tad nav patīkami atgriezties no izbraukuma ar pilnu sēņu grozu labu medījumu, brangām zivīm? Vai nav patīkami vērot, kā zaļo kolektīva iekoptais kukurūzas vai cukurbiešu lauks, kas sola bagātu ražu?

Tāpēc visi iemācīsimies aktīvi atpūties!

G. SKARIS,

Pļaviņu prettuberkulozes dispansera ārsts

PIRMAIS EKSĀMENS

Rajona vidusskolās sākušies izlaiduma eksāmeni.

Attēls: pirmais pārbaudījums Neretas vidusskolas 11. klasē.

Z. MARTINSONA foto

STARPTAUTISKAIS APSKATS

GATAVOŠANĀS VISPASAULES
TAUTU FORUMAM

«Atrast ceļu uz stabili mieru visā pasaulē,» ar šo lozungu visā pasaulē notiek gatavošanās Vispasaules kongresam par vispārēju atbrūnošanos un mieru, kas notiks Maskavā no 9. līdz 14. jūlijam. Šāda kongresa sasaukšanu ierosināja Vispasaules miera padome. Vispasaules miera padomes cildenais aicinājums radījis dzīvu atbalsi visās zemēs. Patlaban visā pasaulē plaši izvērstas kongresa atbalstīšanas kampaņas.

Plašu sabiedrības slāņu pārstāvji sapulcēs, konferencēs un kongresos izsakās, ka nepieciešams izbeigt drudžaino bruņošanu un noslēgt vienošanos par vispārēju atbrūnošanos. Miera cīnītāju konferencēs un kongresos jau notikuši Indijā, Francijā, Dānijā un daudzās citās zemēs. Nesen savu darbu beidza padomju sabiedrības pārstāvju konference par vispārēju atbrūnošanos un mieru. Tajā piedalījās 700 delegātu un daudz viesu no ārzemēm. Miera piekritēju nacionālie kongresi tiek gatavoti Itālijā, Somijā, Lībānā un daudzās Latīņamerikas zemēs. Miera cīnītāji savās nacionālajās konferencēs ievēlēja kongresa delegātus, dod viņiem norādījumus.

Par gaidāmā kongresa ideju popularitāti liecina kaut vai tas, ka to atbalsta dažādu uzskatu un politiskās pārliecības cilvēki. To vidū ir amerikāņu sabiedriskais darbinieks un rūpnieks Sairuss Itons, izcilais angļu filozofs Bertrands Rāssels, franču rakstnieks Žans Pols Sārtrs, Čiles dzejnieks Pablo Neruda, bijušais Meksikas prezidents Lasaro Kardenass, Britu Gvajānas premjerministrs Čedi Džagans un citi. Vēlēšanos piedalīties kongresa darbā izteikuši daudzi zinātnieki, biznesmeņi, mākslas darbinieki un parlamenta deputāti Anglijā, Francijā, Itālijā, Brazīlijā, Amerikas Savienotajās Valstīs, Indijā, Japānā un daudzās citās zemēs.

Vispasaules atbrūnošanās un miera kongresa atbalstīšanas kustība izraisījusi satraukumu un naidu miera ienaidnieku nometnē. Viņi pūlas nomelnot kongresa cildenās idejas un traucēt tai darbu. To jo spīgri ilustrē Anglijas leiboristu partijas vadītāju lēmums izslēgt no partijas B. Raselu tikai tāpēc, ka viņš atbalsta kongresa sasaukšanu. Atbildēdams uz šo apkaunojošo lēmumu, B. Rasels paziņoja, ka viņš nepieņemsies un joprojām

atbalstīs kongresu, jo «cilvēces eksistences jautājums ir daudz svarīgāks par jautājumu būt vai nebūt leiboristu partijas biedram».

Vispasaules kongress par atbrūnošanos un mieru pamudinās tautas vēl aktīvāk cīnīties par atbrūnošanos, par stridīgo starptautisko jautājumu atrisināšanu miermīlīgiem līdzekļiem.

RIETUMIRIĀNA JĀATBRĪVO
JAU SOGAD

95 miljonus lielās indonēziešu tautas kustība par Rietumirānas atbrīvošanu no holandiešu jūga pārgūsi bruņotā cīņā. Rietumirānas partizāni kopā ar indonēziešu karaspēka daļām, kas tur izcēlušās, sekmīgi cīnās pret kolonizatoriem. Holandes prese ziņo, ka holandieši masveidīgi evakuējas no 5 Rietumirānas rajoniem, kur darbojas indonēziešu izpletu lēcēji un partizāni.

Rietumirāna ir sensena Indonēzijas teritorija. 1949. gadā indonēziešu tauta ar savu atbrīvošanās cīņu piespieda holandiešus atzīt savas bijušās kolonijas Indonēzijas neatkarību un teritoriālo integritāti. Holandiešiem tomēr toreiz izdevās sev paturēt daļu no Indonēzijas — Rietumirānu. Indonēzijas valdība ne vienreiz vien lika priekš Holandai vienoties par Rietumirānas pievienošanu Indonēzijai miera ceļā. Uz Indonēzijas miermīlīgajiem priekšlikumiem Holandē tomēr atbildēja, pastiprinot Rietumirānā militāro gatavošanos un sūtot turp aizvien jaunas karaspēka daļas.

Holandes kolonizatoru rīcība, ko atbalsta rietumvalstu agresīvie militārie bloki, apdraud Indonēzijas Republikas neatkarību un mieru Āzijā. Rietumirānas bagātības — naftu un vērtīgos kokus — izlaupa holandieši, amerikāņu un japāņu kapitālisti, bet miljoniem šīs Indonēzijas teritorijas iedzīvotāju dzīvo lielā trūkumā un nabadzībā. Tautas sacelšanās un partizāņu kustība daudzos Rietumirānas rajonos pauž rietumirāniešu lielo neapmierinātību ar koloniālo režīmu un viņu centienus atkal apvienoties ar Indonēziju.

19. maijā teikdams runu Indonēzijas bruņoto spēku virsniekiem, Indonēzijas prezidents Sukarno sacīja, ka Indonēzija grib Rietumirānu atbrīvot jau šogad.

D. KASATKINS

Redaktore B. IKLAVA

Preses izdevumus — katrā ģimenē

Laikraksts, žurnāls — viena no saitēm, kas ģimeni, atsevišķu cilvēku vieno ar sabiedrību, tautu, Dzimteni... Šodien padomju ļaudis nevar iedomāties savu dzīvi bez laikraksta, bez mūsu trauksmainās dzīves pulsa. Caur avīžu slejām partija diendienā runā ar tautas masām, iedvesmo un aicina uz jauniem varoņdarbiem komunisma celtniecībā. Mūsu prese dedzīgi popularizē pirmindnieku pieredzi, risina komunistiskās audzināšanas problēmas, enerģiski cīnās pret trūkumiem.

Šodien mums ir simtiem un tūkstošiem ģimeņu, kas abonē vairākus laikrakstus,

žurnālus un citus periodiskos izdevumus. Tas ir raksturīgi mūsdienu cilvēkiem, savas lielās Dzimtenes saimniekiem.

Preses izdevumiem jānokļūst katrā darbaļaužu ģimenē. Pastnieks, sabiedriskais preses izplatītājs, partijas, komjaunatnes, arodorganizācijas — lūk, lielais organizatoru pulks, kam par šo lietu jā rūpējas.

Aktīvi preses izplatītāji ir Pļaviņu izmēģinājumu paraugsaimniecībā, Lones padomju saimniecībā, kolhozu saimniecībā, kolhozu «Selga», «Uz priekšu», «Leimaņi», «Mežgale», «Komunārs», Capajeva. Te partijas pirmorganizācijas pareizi novērtē iespēstā vārda lielo

spēku un lomu politiskajā, saimnieciskajā un kultūras dzīvē! Turpretim kolhozos «Sarkanais karogs», «Rekords», «Cīņa», «Vienība», «Vārpa», «Medņi» neapmierinoši organizēta preses izdevumu izplatīšana.

Jāievēro, ka 12. jūnijā izbeidzas parakstīšanās termiņš otrajam pusgadam uz centrālajām avīzēm, 18. jūnijā — uz republikāniskajām, bet 28. jūnijā — uz Latvijas KP CK un republikas Ministru Padomes laikrakstu «Padomju Daugava».

M. LACE,

Lauksaimniecības darbinieku arod biedrības Latvijas republikāniskās komitejas instruktore

Novērsisim nelaimes gadījumus
lauku darbos

Komunistiskā partija nospraudusi lielus uzdevumus lauksaimnieciskās ražošanas tālākai paplašināšanai. Tas nozīmē, ka laukos vēl lielākā skaitā parādīsies augstāzīga tehnika. Taču nedrīkstam aizmirst, ka nemākulīga un pavirsa rīkošanās ar to var radīt bēdīgas sekas.

Piemēram, traktorists M., vadot viņam uzticēto traktoru, nobrauca no ceļa uz bēdīgas sekas. Traktors savērās un apgāzās. Cietušais dabūja smagus iekšējo orgānu bojājumus un, tikai pateicoties ārstu rūpēm, palika dzīvs. Nav jāaizmirst, ka, atrodoties pie stūres, mazākā paviršība var izsaukt smagas sekas.

Kolhoznieks D., laižot labību kuļmašīnā, nespēja kontrolēt savas kustības, jo bija lereibis, un legrūda roku rotējošā mehānismā. Rezultātā — sadragāta rokas delna un pirksti.

Studente A. kolhozā palīdzēja gubot salmus. Nolaizoties no augstā sakrūtās salmu kaudzes lejā, viņa krita un dabūja potīšu lūzumus. Kādā citā gadījumā kolhozniece S., kāpjot no sakrūtās slēna kaudzes, uzplūstis otrs kolhoznieks. Tātad vienmēr «jātur acis pierē». Dažreiz negadījumi rodas, nevērojot darba drošības tehniku.

Traktorists Z. pamanīja motora defektu un gribēja to izlabot, neizslēdzot dzinēju. Svārkus piedurkne tika ierauta rotējošā mehānismā, viņš nespēja roku atraut atpakaļ. Radās plaša labās rokas delnas

dragāta brūce ar kaulu bojājumu. Cietušais kļuva invalīds.

Kādā citā gadījumā kolhoznieks M., kas strādāja ar zirgu pļaujmašīnu, pamanīja defektu mašīnas asmeņa zobos. Viņš apturēja zirgu un mēģināja bojājumu novērst. Zirgs pēkšņi satrūcās, rāvās uz priekšu, un pļaujmašīnas asmeņa zobi levainoja kolhoznieka apakšstilbus. Smagā ievainojuma dēļ viņam bija ilgstoši jāārstējas slimnīcā.

Kolhoznieks C. darba laikā nolēma atpūsties un atgūlās rudzu laukā dažus metrus attālu no lauka malas. Viņš aizmiga un palika nepamanīts pārējiem kolhozniekiem, kas strādāja laukā. Pļaujot labību, kombaīna rīteņi pārgāja pāri C. krūtīm, radot smagus kaulu un iekšējo orgānu bojājumus, kā rezultātā cietušais nomira.

Nelaimes gadījumi var rasties arī sadarbības trūkuma rezultātā, tāpat nepareizi izmantojot transportu.

Kolhoznieks E. atradās vajējā kravas automašīnā, kur bija ievietots arī zirgs. Mašīnā braucot, pagriezienā zirgs nosvērās uz sāniem un piespieda cilvēka elkonī pie kravas kastes malas. Radās kaulu lūzums, un kolhoznieks E. bija jānogādā slimnīcā.

Sīku ievainojumu un mazu brūču gadījumos cietušie reti griežas pie

ārsta. Jāatceras, ka katrs ievainojums ir atvērti vārti kaitīgiem mikroorganismiem, kas var izsaukt iekaisumu un sastrutējumu. Ir nepareizi, ja ravētāja, ievainojusi darbā pirkstu, apsien to ar lupatiņu un turpina darbu. Trūdu zemē atrodas mikrobi, kas rada smagu, dzīvību apdraudošu slimību — stīvuma krampjus. Sniedzot pirmo palīdzību, brūces malas jāapziež ar joda tinktūru un brūce jāapsien ar sterilu marles saiti. Sērums pret stīvuma krampjiem jāievada katras brūces gadījumā. To izdara feldšeru punktos, ambulancēs un poliklinikās.

Pirmās palīdzības sniegšanai katrā kolhozā un padomju saimniecības centrā un laukpolicības brigādēs, kā arī uz katrā traktora jābūt minimāliem līdzekļiem: joda tinktūrai, sterīlām saitēm, vēlams arī šīnām un žņaugam.

Lietpratīgi un laikā sniegta pirmā palīdzība daudz ko izšķir cietušā ārstēšanā. Ievērojot nepieciešamo piesardzību darbā un apgādājot ar visu vajadzīgo pirmās medicīniskās palīdzības sniegšanai, nelaimes gadījumu lauku darbos reti kad atgādīsies un, ja arī notiks, tad mazākas būs to radītās sekas.

A. MUIŽULIS,

Rīgas Medicīnas institūta traumatoloģijas-ortopēdijas katedras asistents